

til de ærede Ordførere som en Sag mellem dem, men der er dog et Par Punkter, som jeg kunde ønske at omtale, thi jeg nærer det Haab, at hvis det kom til en indgaaende Forhandling mellem det ærede Hvertal og Mand paa den anden Side, der vare en lille Smule elastiske og vilde bøje sig en lille Smule for Andrés Anskuelse, kunde man i flere Punkter komme til et Resultat. Jeg skal f. Ex. nævne Spørgsmaalet om Søforternes Denlaggelse under Marinen. Fra Regjeringens Side tror jeg, at man er tilbøjelig til at tillægge dette Spørgsmaal for stor Betydning eller rettere at lægge det for mange Vanskeligheder i Veien. Jeg er derfor ikke ganske enig med den høitærede Marineminister i de Udtalelser, han har fremsat i saa Henseende, men jeg er heller slet ikke enig med den ærede Ordfører for Hvertallet i de Betragtninger, han anstillede. Naar jeg har tilladt mig at rette en Henvendelse til den høitærede Minister om dog at undersøge, om det ikke vilde være gavnligt, at Søforterne bleve henlagte under Marinen, saa har jeg gjort dette af ganske andre Grunde end dem, den ærede Ordfører fremsførte igaar. Jeg tror ikke, at Søforterne ville blive bedre betjente, naar de ligge under Marinen, end naar de ligge under Hæren. Jeg har ingen Grund til at reise nogen Klage over den Maade, hvorpaa Søforterne ere blevne betjente af Hærens Artillerister, eller til at tro, at Marinens Officerer, Underofficerer og faste Mandskab skulde kunne gjøre det bedre. Den Sammenligning, som den ærede Ordfører drog mellem en Kamp paa Sien og en Kamp mellem Søforterne og fjendtlige Skibe, kan virkelig ikke holde Stik. De Officerer, og Underbefalingsmænd af Hæren, der befinde sig paa Søforterne, kjende det Fjrvand og det Terrain, der omgiver Søforterne, lige saa nøje som Officerer og Underofficerer af Marinen kjende det, og de ville lige saa godt som Befalingsmændene fra Søværnet kunne bestemme de Manøvrer, som Skibene foretage, og fremdeles vilde de lige saa godt som disse kunne udfinde de kjøbrige Dele paa Pantferstibene, hvor de skulle ramme dem. Det er altsaa ikke, fordi Tjenesten i og for sig skulde kunne blive bedre besørget, at jeg har gjort min Hensigt. Min Hensigt gik ikke videre end til at forlange, at Søforterne ved Kjøbenhavn skulde gaa over til Marinen, og da vi ikke have andre Søforter end dem ved Kjøbenhavn, saa har jeg kun brugt Udtrykket „Søforterne“. Derksom vi i Tiden skulde faae andre Søforter end dem, vi nu have, saa kunde det gjerne være muligt, at det vilde være mere praktisk og naturligt, at de kom til at henhøre under Hæren. Det vil ikke medføre nogen Vanskelighed at føre Søforterne fra Hæren over til Flaaden, idet der alligevel vilde vedblive at bestaa en vis Forbindelse med Hærens Artilleri gennem den øverste Kommando, Generalen. Naar jeg har ønsket, at Søforterne skulde ligge under Flaaden, da er det alene for Kom-

mandoens Skyld, og for at faae Kommandoforholdene ordnede, at jeg har ønsket det. Naar Kjøbenhavn skal forsvares fra Søfiden, er det navnlig Flaadens Leie, som vi maa have vor Opmærksomhed henvendt paa, idet det er derfra, at Befalingen paa Rheden skal finde Sted. Naar vi se tilbage til de Tilfælde, hvor der har været Tale om at forsvare Kjøbenhavn paa Rheden, f. Ex. i 1807, vil man finde, at det var Flaaden, der maatte overtage Forsvaret fra denne Side. Men naar vi nu tænke os et Angreb paa Kjøbenhavn fra Søfiden, saa skal jo Byen forsvares af Søforterne i Forbindelse med Flaadens Skibe, hvoraf de mindre Fartøier skulde søge Tilflugt under Søforterne, maaste i Søforternes Havne, og da Skibene saa vel som Søminne væsenet henhøre under Marinen, saa vilde det efter min Mening være gavnligt at have hele Kompletet under den samme Kommando, for at Ledelsen kan blive saaledes, at der fra Forterne kan gives Ordre til Skibene, Søminestationerne og de Fartøier, der dække Søminerne, samt at der fra Skibene kan gives Signaler tilbage til Forterne, og Anvisning paa, hvilke Punkter man navnlig skal søge at dække, og Underretning om, hvorfra Angrebet sandsynligvis vil komme. Dette gjør, at der absolut maa være fælles Kommando, og naar der i Tilfælde af Krig skal være fælles Kommando, saa vil det være gavnligt, at man opretter en saadan allerede paa Fredsfod. Det er ikke Andet, der har bevæget mig til at komme ind herpaa, og jeg tror ogsaa, at Forudsætningerne vilde være rigtige. De to vigtigste Spørgsmaal, hvorom det første Afsnit af Lovforslaget handler, er jo Udvillingen af Materiellet og Ovelserne. Jeg har allerede ved en tidligere Leilighed nævnt, at Bestemmelsen i Lovforslagets § 2, der formodentlig skal være Grundlaget for Lovforslaget, og som lyder saaledes: „Flaaden skal bestaa af 12 større og et passende Antal mindre Skibe“, langt fra kan siges at være tilfredsstillende. Denne Paragraf lader Hvertallet fuldkommen ligge, men Mindretallet omtaler den, maaste i Anledning af en Henvendelse, som jeg har gjort, idet jeg ved 1ste Behandling endog har dikteret et Ændringsforslag, som jeg vilde have stillet, dersom jeg var bleven Medlem af Udvalget, et Ændringsforslag, som vel ikke vilde have gjort Paragrafen absolut god, men som dog efter min Mening vilde have gjort den en Del bedre, end den nu er. Mindretallet har ffænknet denne Paragraf en Del Opmærksomhed; det finder, at den er holdt i ubestemte Udtryk, og at man godt kunde have brugt mere bestemte Udtryk. Det finder, at den ikke har synderlig Betydning, men synes dog, at det er ganske godt, at den bliver staaende, og det mener, at der ved de 12 større Skibe, som omtales der, skal forstaaes, dels Pantferstibe og dels upantserede Fregatter eller store Korvetter, altsaa en meget